

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 9.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitolinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 4. Marts 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kammerherreinde Fru Sofie Oxholm.

Naar Kvindernes Udstilling forhaabentlig i 1895 aabnes med Kvindearbejde fra hele Norden, vil Kammerherreinde Oxholms Navn være i alles Munde, og utallige Taksigelser vil da lyde fra mange Kvinder til hende, der havde Mod og Udholdenhed til at føre et saadant Foretagende igennem, som ikke blot vil hæve Kvindernes Arbejdsværdier, men være til uberegnelig Nytte for hele Samfundet.

Men allerede nu fortjener Kammerherreinden stor Tak af alle os Kvinder, som ser den grænseløse Forvirring, der hersker paa Arbejdsmarkedet af Kvindens Arbejde. Vi, som ser, hvorledes Kvinden i mange Tilfælde bliver Manden en Snuskonkurent, i Stedet for at blive den rette Medhjælp, ser, hvorledes hun ofte tankeløs sælger sit Arbejde for, hvad der bydes, fordi Kvinderne staar uorganiserede.

Kommer derimod deres Arbejde ud i Lyset, vil de vinde i Forstaaelse og Selvfølelse. Samfundet vil erfare, at først, naar Kvinder faar Adgang til den samme Uddannelse som Mænd, kan de naa den samme Dygtighed og altsaa forlange den samme Løn for Arbejdet, og hun bliver da ikke længere Mandens Konkurent, men hans Kollega, og Arbejdet i sig selv vil da hæves.

Kvindernes Udstilling vil derfor have sin første Betydning for Lønsprogsmaalet i vore Dage, men den vil ogsaa være et stort Stykke Kulturhistorie, idet den tillige fremstiller Kvindearbejdet i Fortiden. Udstillingen vil blive en Bog, hvori vi kan læse vor egen Udviklingshistorie, og Fremtiden vil derved staa for os i et tydeligt Perspektiv.

Det er Forstaaelsen heraf, der har ledet

Kammerherreinde Fru Sofie Oxholm.

Kammerherreinde Oxholm til at stille sig i Spidsen for dette Kæmpearbejde, og Fruen har med en diplomatisk Klogskab, med en sjælden Finhed og Takt forstaaet at finde Kræfter blandt alle Samfundslag til Deltagelse og Interesse for Sagen. Kunstnere, videnskabeligt dannede Kvinder, Musikere, Forfattere, Journalister, Haandværkere er allerede nu samlede til det forberedende Arbejde, og med en Arbejdsdygtighed og en aldrig trætet Elskværdighed taler og forhandler Kammerherreinden med alle disse Mennesker.

Ofte finder man Udstillingens Præsident mange Dage borte fra sit Gods Rosenfeld, Vordingborg, hvor Kammerherreinden har sit Hjem, siddende i København paa „Hotel Kongen af Danmark“ for at modtage Folk

eller besvare et Utal af Breve. Alt har Fruen i sit Hoved, der maa tales med Høje og Lave, med Rigsdagsmænd og Ministre, Fruen kender ikke til Hindringer uden for at overvinde dem. Den danske Senhed og Ængstelighed er hende fremmed, og hun har trods sin Kærlighed til alt dansk, beholdt noget af den amerikanske Jernvilje i sig fra sit Fødeland Amerika.

Som Kammerherreinde Oxholm har hun hjemme i de højeste Kredse, men hun har som den ægte intelligente Kvinde Hjertets Finhed og Forstaaelse af Smaakaarsfolk. Saaledes fortalte en Bondemand fra hendes Gods, hvor uendelig meget hun havde virket for Husfliden i Landbostanden.

Det var hende, der havde dannet Foreningen, det var hende, der vilde have Kvinder med i Bestyrelsen. Hun saa, hvor uendelig stor Betydning Husfliden har for Hjemmene paa Landet; at dette Arbejde de lange Vinterattener kan forskønne og hygge om Hjemmet og bringe Glæde og Tilfredshed med Arbejdet, fremkalde Energi og Virkelyst hos de Unge.

„Men Kammerherreinden er streng i sin Bedømmelse,“ fortalte han, „hun vil have propert Arbejde, og hun forstaaer at opmuntre og vejlede, og,“ tilføjede han, „jeg ser ikke rettere, end at Kammerherreinden har særligt Krav paa Landboernes Agtelse og Paa-skønnelse, og da jeg læste i Bladene, at Kammerherreinde Oxholm stod i Spidsen for Kvindernes Udstilling, tvivlede jeg ikke om et stort Resultat.“

Denne ligefremme Udtalelse var i vore Øjne en sikker Maalestok for Ægtheden i Kammerherreindens Arbejde blandt de smaa i Samfundet.

At Billedet, vi i Dag bringer, derfor i høj Grad vil interessere vore Læsere, tvivler vi ikke om. Det hviler nu i Rigsdagens Haand, om Bevillingen af de 20,000 Kr. ti